

Če bom potem opazil kak dan, da si posebno prijazna in vesela in si prizadevaš na vse strani storiti slehrnemu kaj dobrega, si bom mislil na tihem: »Gotovo se je pripetilo naši Roziki danes nekaj zelo neprijetnega!« Tedaj, ljubi otrok, se ti ne bo več treba sramovati pred rožnim grmom na vrtu, po pravici boš nosila svoje krstno ime — Roza.

Fr. P.

Naši Minki.

Tu klečiš pred svojim Bogom,
sama prvič živ oltar,
blaženo v očeh ti plava
lilij belih jasni žar.

Mirta, ki krasi ti glavo,
ve, da lepša si od nje,
a še bolj visoko ceni
Jezusove te Srce.

V tvoji zornolepi duši
se odsvita pol neba,
prvoobhajilna sreča
z malih ustec se smehlja.

Draga, ljuba si mu bila,
zorna kakor cvetni maj
in zato te je presadil
s solzne zemlje v večni raj.

Minka, angel si nedolžen,
angelski pogled je tvoj,
angeli na tvoje čelo
vtisnili odsev so svoj.

Prosi, Minka, v rajski slavi,
kjer tvoj duh se veseli,
da vzcnete še mnogo lilij
čistih, kot si bila ti!

Jezusova cvetka.

Glejte jo, ljubko, nedolžno deklico v prvoobhajilni sreči. Tako io je gledal solnčni majnik 1910. leta, ko je pristopila prvokrat k mizi Gospodovi, letošnji majnik pa ji bo natrosil svojega cvetja na svežo gomilo.

Minka Vođuškova je bila rojena 13. junija 1899 v Ljubljani. Obiskovala je vseskozi notranjo uršulinsko šolo v Ljubljani in posečala letos drugi meščanski razred.

Minka je bila izredno pridna, vzorna deklica. Z vso iskrenostjo svoje detinske duše je bila ljubeče vdana svojim blagim staršem. Ata in mamó osrečevati, njima napravljati veselje, to ji je bila vedno najsvetejša naloga. Zato so jo pa tudi starši zelo ljubili, da, ne rečem preveč,